

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **R. L.**, narozeného, bytem, zastoupeného JUDr. Alenou Malachovou, advokátkou se sídlem advokátní kanceláře Studentská 4, 669 02 Znojmo, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.3.2014, sp.zn. SZ/156/2014/4S-JMK, č.j. MPSV-UM/1515/14/4S-JMK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 6.3.2014, sp.zn. SZ/156/2014/4S-JMK, č.j. MPSV-UM/1515/14/4S-JMK, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný má povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení 2.600 Kč k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Aleny Malachové, advokátky se sídlem Studentská 946/4, 699 02 Znojmo do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí vydané Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR pod sp. zn. SZ/156/2014/4S-JMK, č.j. MPSV-UM/1515/14/4S-JMK, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně ze dne 20.1.2014 pod č.j. 7235/2014/ZNO, kterým rozhodl úřad práce nepřiznat doplatek na bydlení žalobci a rozhodnutí úřadu práce bylo potvrzeno.

Úřad práce v Brně odůvodnil své rozhodnutí tak, že při vyhodnocení nároku na doplatek na bydlení bylo zjištěno, že je na základě nájemní smlouvy žalobci pronajímána část

nemovitosti o velikosti 2+1 a podle stavebního úřadu Hodonice je pro danou nemovitost č.p. 22 uvedena pouze jedna bytová jednotka. V uvedené jednotce nebyla prokázána existence další bytové jednotky. Nájemní smlouva tedy nezakládá nárok na doplatek na bydlení, neboť nebyla uzavřena na samostatnou bytovou jednotku. S tímto právním názorem se žalovaný ve svém rozhodnutí ze dne 6.3.2014 zcela ztotožnil.

Žalobce opakovaně zdůrazňuje, že nepřiznání doplatku na bydlení v jeho případě je zcela nezákonné rozhodnutí odporující smyslu pomoci občanům v hmotné nouzi.

Je zřejmé, že dle ust. § 33 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb. má nárok na doplatek na bydlení vlastník nebo nájemce bytu. Žalobce má za to, že bylo řádně prokázáno, že je nájemcem bytu, že má řádně uzavřenou nájemní smlouvu, která je zcela v souladu s příslušnými ustanoveními občanského zákoníku v platném znění. Tuto smlouvu řádně doložil, bylo rovněž doloženo, že na základě této smlouvy je hrazeno z jeho strany nájemné a veškeré platby spojené s užíváním bytových místností.

Žalobce má zato, že v jeho případě bylo hrubě zasaženo do jeho práva uzavřít nájemní smlouvu, má zato, že byl omezen ve svém právu smlouvu uzavřít na základě podmínek stanovených mezi stranami. V této souvislosti plně odkázal na odůvodnění svého odvolání ze dne 27.1.2014 podaného proti rozhodnutí úřadu práce, jakož i na jeho písemné doplnění ze dne 10.2.2014, kde podrobně rozebral skutkový a právní stav věci, vyvracel argumenty stavebního úřadu týkající se tvrzení, že nemá uzavřenou nájemní smlouvu na samostatnou bytovou jednotku, což je podstatou pro nepřiznání příspěvku na bydlení v případě žalobce. Žalobce má zato, že z provedeného dokazování jasně vyplývá, že se v daném případě jedná o samostatnou bytovou jednotku, a že daným orgánům nepřísluší zpochybňování platnosti nebo obsahu konkrétní nájemní smlouvy. Zdůraznil, že objekt č.p. 22 v obci Hodonice je celý určen k bydlení, tedy i soubor místností, které má pronajaty. V této souvislosti odkázal na příslušná ustanovení zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu. Žalobce má za to, že ze strany příslušných orgánů došlo k záměrnému zaměňování pojmů „místnosti určené k trvalému bydlení“ a „samostatná bytová jednotka“. Opětovně poukázal na skutečnost, že doplatek na bydlení je běžně a bez problému přiznávám osobám bydlícím na ubytovnách, v azylových domech apod. Odkázal opětovně na čl. 30 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, z něhož vyplývá, že každý, kdo je v hmotné nouzi, má právo na takovou pomoc, která je nezbytná pro zajištění základních životních podmínek. Zdůraznil, že rozhodnutím o nepřiznání doplatku na bydlení je vystaven vážným sociálním problémům, je bezprostředně ohrožen ztrátou bydlení.

Rozhodnutí žalovaného proto považoval za nezákonné, byl tedy zkrácen na svých právech a navrhoval proto, aby soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalovaného ze dne 6.3.2014 zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že Úřad práce ČR – krajská pobočka v Brně rozhodl nepřiznat podle ust. § 33 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů doplatek na bydlení s odůvodněním, že při vyhodnocení nároku na doplatek na bydlení bylo zjištěno, že na základě nájemní smlouvy je žalobci pronajímána část nemovitosti o velikosti 2+1. Podle potvrzení Stavebního úřadu Hodonice je pro danou nemovitost č. p. 22 uvedena pouze jedna bytová jednotka, v uvedené nemovitosti nebyla prokázána existence další bytové jednotky. Nájemní smlouva nezakládá nárok na doplatek na bydlení, neboť nebyla uzavřena na samostatnou bytovou jednotku.

Proti tomuto rozhodnutí podal včas žalobce odvolání. Uvedl v něm, že k žádosti o doplatek na bydlení doložil řádně uzavřenou a platnou nájemní smlouvu a dále plánek samostatné bytové jednotky. Z těchto dokladů jednoznačně vyplývá, že se jedná o samostatnou bytovou jednotku. Rovněž při sociálním šetření se přítomní úředníci přesvědčili, že byt, který žalobce užívá, splňuje veškeré náležitosti samostatné bytové jednotky, neboť jde o stavebně oddělený prostor o velikosti 2+1 s vlastním sociálním zařízením a samostatným vstupem. Vyjádření Stavebního úřadu nemohl doložit, neboť není vlastníkem nemovitosti. V odůvodnění úřad práce nezdůvodnil, proč je pro přiznání nároku na doplatek na bydlení relevantní vyjádření Stavebního úřadu. Zákon o pomoci v hmotné nouzi neobsahuje žádnou definici bytu. Úřadu práce nepřísluší zpochybňování platnosti či obsahu nájemní smlouvy. Zamítnutí doplatku na bydlení je proti smyslu pomoci v hmotné nouzi, žalobce je postaven do situace, kdy mu hrozí ztráta bydlení a sociální vyloučení. Na základě popsaných skutečností navrhol zrušení napadeného rozhodnutí a přiznání doplatku na bydlení.

Žalovaná pak obdržela doplnění odvolání ze dne 27.1.2014, ve kterém žalobce reaguje na vyrozumění o vyřízení stížnosti ze strany úřadu práce, proč byla žádost o doplatek na bydlení vyřízena se značným časovým prodlením. V tomto doplnění považuje dále za důležité poukázat na skutečnost, že z předmětného vyrozumění úřadu práce vyplývá, že úřad práce uvedl, že u doplatku na bydlení bylo postupováno podle Normativní instrukce č. 10/2013 (vydalo MPSV), která upravuje postup v řízení o doplatek na bydlení podle zákona o pomoci v hmotné nouzi, tedy, že nájemní smlouvu k bytu je možné uzavřít pouze k prostoru, který je na základě zákona č. 183/2006 Sb. (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, příslušným stavebním úřadem účelově určen k bydlení. Žalobce tento postup považuje za nesmyslný a v rozporu s právní situací v ČR. Úřad práce, resp. žalovaný tak hrubě zasahuje do práv občanů na uzavření nájemní smlouvy. Úřadu práce nepřísluší určovat, kdy, a za jakých podmínek lze nájemní smlouvu uzavřít. Žalobce rovněž poukazuje na skutečnost, že dle tvrzení úřadu práce ze záznamu ze sociálního šetření provedeného dne 7.1.2014 bylo zjištěno, že žalobce žije v samostatné části domu o místnostech 2+1. Konstatování úřadu práce je ve zjevném rozporu, neboť ověřený a potvrzený stav věci je v rozhodnutí o nepřiznání doplatku na bydlení popřen. Postup úřadu práce žalobce dostal do situace, kdy je ohrožen ztrátou bydlení a sociálním vyloučením. Plně odkázal na své odvolání ze dne 27.1.2014 a trval na svém návrhu.

Žalovaný uvedl, že přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a v rozsahu, námitek uvedených v odvolání. Byla přezkoumána spisová dokumentace, z níž bylo zjištěno, že dne 20.11.2013 uplatnil žalobce u úřadu práce žádost o doplatek na bydlení. Žalobce byl posouzen samostatně. K žádosti žalobce doložil formulář Informace o užívání bytů, podle kterého obývá dům s více bytovými jednotkami na základě nájemní smlouvy. Z Nájemní smlouvy vyplynulo, že pronajímatelka J. D. L., bytem, která je výlučným vlastníkem domu č.p. 22 v Hodonicích, na adrese Polní 22, přenechává žalobci, jakožto nájemci, do užívání samostatnou bytovou jednotku o velikosti 2÷1, umístěnou v samostatném objektu nemovitosti č. p. 22 v k. ú. Hodonice, na adrese Polní 22, a to včetně vybavení majetkem pronajímatele. Nájemné bylo sjednáno dohodou ve výši 3.000 Kč měsíčně, úhrada za služby spojené s nájmem byla sjednána dohodou v paušální výši 1.000 Kč.

Z obsahu Protokolu o ústním jednání ze dne 3.1.2014 vyplynulo, že žalobci bylo pracovníkem orgánu pomoci v hmotné nouzi sděleno, že je nutné doložit potvrzení stavebního úřadu, že lze část nemovitosti, na kterou má uzavřenu nájemní smlouvu, považovat za

samostatnou bytovou jednotku, a to zejména z důvodu pochybnosti o počtu bytových jednotek v nemovitosti č. p. v k. ú., neboť žalobce uvedl ve formuláři Informace o užíváním bytů, že obývá typ domu s více bytovými jednotkami.

Žalobci byla téhož dne předána výzva k doložení potvrzení stavebního úřadu, že část nemovitosti, na kterou byla uzavřena nájemní smlouva, je považována za samostatnou bytovou jednotku, dále k doložení rozpisu služeb spojených s užíváním bytu a k doložení smlouvy s dodavatelem elektřiny. Tyto písemnosti žalobce převzal 3.1.2014. 6.01.2014 Úřad práce obdržel stížnost ve věci vydání výzvy ze dne 3.1.2014. Žalovaný má zato, že stížnost žalobce byla oprávněná, neboť požadavky ve výzvě uvedené již měl úřad práce k dispozici v doložené nájemní smlouvě, neboť tato obsahuje rozpis úhrady služeb, a to za odběr elektrické energie a vody v paušální výši 1.000 Kč měsíčně. Vzhledem k tomu, že žalobce není vlastníkem nemovitosti, měl úřad práce sám požádat příslušný stavební úřad o součinnost podle ust. § 50 zákona o pomoci v hmotné nouzi.

9.1.2014 úřad práce obdržel sdělení Obecního úřadu, stavebního úřadu o počtu bytových jednotek v nemovitosti č.p. 22 Hodonice, a to na základě požadavku žalobce. Z tohoto sdělení vyplynulo, že dne 7.1.2014 obdržel stavební úřad Hodonice od žalobce žádost o potvrzení existence druhé bytové jednotky v nemovitosti č.p. 22 Hodonice. Podle stavebního úřadu je pro danou nemovitost č.p. 22 Hodonice, Polní 22, uvedena pouze jedna bytová jednotka. Pro daný objekt neexistuje žádná dokumentace ani povolení prokazující existenci další, tj. druhé bytové jednotky. Stavební úřad tuto skutečnost ústně sdělil žalobci 8.1.2014.

Nárok na doplatek na bydlení podle ust. § 33 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi má vlastník nebo nájemce bytu, který užívá byt, jestliže by po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení snížených o příspěvek na bydlení podle jiného právního předpisu, byl jeho příjem (§ 9 odst. 1) zvýšený o vyplácený příspěvek na živobytí nižší, než částka živobytí osoby (§ 24).

Žalobce v odvolání poukázal na skutečnost, že doložil řádnou nájemní smlouvu uzavřenou podle občanského zákoníku, na který se v odvolání odkazuje a cituje ust. § 2236 občanského zákoníku. Dle občanského zákoníku jako nájemce užívá samostatnou bytovou jednotku, platná definice se neopírá o stavební zákon, popř. zkolaudované rozhodnutí stavebního úřadu, a nemusí jít ani o prostory určené k bydlení. Rovněž namítl, že zákon o pomoci v hmotné nouzi neobsahuje žádnou definici bytu.

Obecná definice bytu není v právním řádu obsažena, existují pouze definice pro účely jednotlivých zvláštních předpisů. Definice bytu v občanském zákoníku, na kterou žalobce odkazuje, je uvedena ve zvláštním ustanovení o nájmu bytu a nájmu domu, slouží k účelu uzavření nájmu, resp. nájemní smlouvy, která je tradičním institutem soukromého práva a náleží k nejčastěji frekventovaným právním důvodům užívání cizí věci. Předmětem nájmu je dle doložené nájemní smlouvy samostatná bytová jednotka o velikosti 2+1. Nejedná se tedy o prostor, který není určen k bydlení, za který se považují např. nebytové prostory.

Podle ust. § 3 písm. g) vyhl. č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů: Bytem se rozumí soubor místností, popř. jedna obytná místnost, který svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňuje požadavky na trvalé bydlení a je k tomuto účelu užívání určen.

Zákon o pomoci v hmotné nouzi vychází z definice bytu, která je uvedena v ust. § 4 odst. 2 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, podle kterého se bytem pro účely tohoto zákona rozumí soubor místností, popř. jednotlivá místnost, který podle rozhodnutí stavebního úřadu svým stavebně technických uspořádáním a vybavením, splňuje požadavky na trvalé bydlení.

Pro úřad práce je nezbytné požadovat stanovisko příslušného katastrálního či stavebního úřadu, na základě jehož vyjádření je možné posoudit, zda je objekt nemovitosti určen k bydlení, a zda se v takovém objektu nachází byt.

Nárok na doplatek na bydlení nemůže vzniknout v případě, že nájemní smlouva byla uzavřena k místnostem, které nebyly stavebním úřadem určeny k bydlení.

V nemovitosti č.p. 22 Hodonice je podle sdělení Stavebního úřadu Hodonice uvedena pouze jedna bytová jednotka. Podle ust. § 33 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi žalobce není vlastníkem nemovitosti č.p. 22, Hodonice, ani nájemce bytu dle doložené nájemní smlouvy, neboť podle sdělení stavebního úřadu Hodonice je v nemovitosti uvedena pouze jedna bytová jednotka. Žalobce uvedl, že byt má samostatný vstup a vlastní sociální zařízení, což bylo prokázáno také sociálním šetřením. Byt, ač se samostatným vstupem, je součástí jedné bytové jednotky v uvedené nemovitosti. Žalobce na základě nájemní smlouvy nespňuje podmínky pro přiznání doplatku na bydlení.

Žalovaný ani úřad práce v napadeném rozhodnutí nezpochybují platnost ani obsah uzavřené nájemní smlouvy jako výlučného institutu soukromého práva, ani nezasahuje do práva žalobce na uzavření nájemní smlouvy. Předmětnou nájemní smlouvu však není možno akceptovat pro účely dávek pomoci v hmotné nouzi – doplatku na bydlení, protože se nejedná o nájemní smlouvu na zkolaudovaný byt.

Podle ust. § 8 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi pro účely doplatku na bydlení je okruh společně posuzovaných osob shodný jako u příspěvku na bydlení poskytovaného podle zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů. Žádost o doplatek na bydlení tak v tomto případě může uplatnit vlastník bytu, konkrétně nemovitosti s jednou bytovou jednotkou, paní J. D. L.

Žalobce v odvolání poukazuje na provedené sociální šetření, na kterém se přítomní úředníci přesvědčili o tom, že byt splňuje veškeré náležitosti samostatné bytové jednotky, když toto šetření bylo v napadeném rozhodnutí zcela ignorováno.

Sociální šetření je jedním z postupů uplatňovaných v rámci sociální práce, v rámci kterého se ověřují údaje, které osoba uvedla, slouží také k dokreslení sociální situace osoby a k posouzení sociálních poměrů, mezi něž patří především vztahy v rámci rodiny i vztahy osoby žádající o pomoc k širšímu sociálnímu okolí.

Ze záznamu sociálního šetření ze dne 7.1.2014 vyplynulo, že žalobce žije v samostatné části domu o místnostech 2+1, v další části záznamu je v minimální míře zapsáno vybavení bytu. Úřad práce tak zjistil skutkový stav a ověřil údaje, které žalobce k žádosti o doplatek na bydlení uvedl a doložil. Úřad práce v odůvodnění napadeného rozhodnutí sociální šetření ze dne 7.1.2014 neuvedl, neboť pro účely dávky doplatku na bydlení nebylo zjištění skutkové

významné. Sociálním šetřením bylo zejména prokázáno, že žalobce hospodáří samostatně v oddělené části domu a tato skutečnost má vliv na opakovanou dávku pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí.

Žalobce se domnívá, že pomoc v hmotné nouzi by měla zohledňovat individuální podmínky na straně žadatele, je běžnou praxí, že tato dávka je přiznávána i v případech, kdy má žadatel pronajatý jiné než bytové prostory nebo jednu místnost v bytě či rodinném domě.

Podle ust. § 33 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi v případech hodných zvláštního zřetele může orgán pomoci v hmotné nouzi určit, že ze nájemce považuje pro účely doplatku na bydlení i osobu dlouhodobě užívající jinou než nájemnou formu bydlení. Za případ hodný zvláštního zřetele se považuje též ubytování osob v domovech pro seniory, domovech pro osoby se zdravotním postižením, domovech se zvláštním režimem a v chráněném bydlení podle zákona o sociálních službách. Za jinou formu bydlení lze dále považovat bydlení v podnájmu, v ubytovnách různého typu a další specifické formy bydlení. Hodnocení případů hodných zvláštního zřetele je plně v kompetenci úřadu práce.

Žalobce disponuje nájemní smlouvou uzavřenou v souladu s občanským zákoníkem, jedná se tedy o nájemní formu bydlení a nikoliv jinou formu bydlení, na kterou by se ust. § 33 odst. 5 vztahovalo.

Podle ust. § 50 odst. 1, 4 správního řádu, podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci řízení.

Žalovaný pak uvedl, že úřad práce rozhodl na základě zákona o pomoci v hmotné nouzi, žalovaný ze shora uvedených skutečností je přesvědčen, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad úkonů s požadavky uvedenými v právních předpisech, že rozhodl v souladu se zákony a věcně správně a navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Z připojeného správního spisu bylo zjištěno, že žalobce podal dne 20.11.2013 Žádost o doplatek na bydlení, z níž vyplynulo, že bydlí na adrese Hodonice, Polní č.p. 22. Z žádosti vyplynulo, že je samostatně posuzovanou osobou. Do spisu byl pak doložen doklad, a to výpis z katastru nemovitostí, z něhož vyplynulo, že vlastníkem domu Polní 22, Hodonice je J. D. L. Žalobce k žádosti předložil nájemní smlouvu uzavřenou mezi J. D. L. a žalobcem o nájmu bytu, kdy pronajímatel v nájemní smlouvě prohlásil, že je výlučným vlastníkem domu č.p. 22 v k.ú. Hodonice, pod adresou Polní 22. Pronajímatel přenechává dle nájemní smlouvy nájemci do užívání samostatnou bytovou jednotku o velikosti 2+1, umístěnou v samostatném objektu nemovitosti – domu č.p. 22, pod adresou: Polní 22, Hodonice (dále jen byt). Byt sestává z kuchyně, dvou pokojů, sociálního zařízení (koupelna s WC) a předsínky. Byt je vytápěn krbovými kamny. Byt je vybaven majetkem pronajímatele (v nájemní smlouvě uvedeno zařízení jednotlivých místností včetně sociálního zařízení). Nájemní smlouva se uzavírá na dobu neurčitou, počínaje dnem 23.10.2013. Ve smlouvě bylo dohodnuto nájemné na částku 3.000 Kč měsíčně za veškeré pronajaté prostory a platba za odběr elektrické energie a vody byla sjednána dohodou v paušální výši 1.000 Kč.

Ve spise se pak nachází Záznam ze sociálního šetření provedeného pracovníky Úřadu práce – krajské pobočky v Brně 7.1.2014, v němž uvedeno, že 7.1.2014 bylo provedeno sociální šetření a bylo zjištěno, že žalobce žije v samostatné části domu o místnostech 2+1. Žalobce sdělil, že následující den doloží potvrzení stavebního úřadu, že jde o samostatnou bytovou jednotku. Dále uvedeno, že sociálním šetřením bylo zjištěno, že žalobce vytápí domácnost tuhými palivy za pomoci kamen. V domácnosti dále používá elektřinu a vodu a dále bylo zjištěno, že v domácnosti žadatele o dávku se nachází lednice a pračka.

Ve spise se pak nachází sdělení Obecního úřadu Hodonice, Stavební úřad z 9.1.2014, v němž na žádost žalobce sděloval stavební úřad, že v Registru územní identifikace adres a nemovitostí je pro danou nemovitost č.p. 22 Hodonice, na p.č. 417 v k.ú. Hodonice, ve vlastnictví paní L. D. J., Polní 22, Hodonice uvedena pouze jedna bytová jednotka.

20.1.2014 pak vydal pod č.j. 7235/2014/ZNO Úřad práce – krajská pobočka v Brně, Kontaktní pracoviště Znojmo rozhodnutí, kdy rozhodl nepřiznat žalobci na základě žádosti podané 20.11.2013 doplatek na bydlení s odůvodněním, že v katastru nemovitostí nebylo patrné, že by výše uvedená nemovitost byla zkolaudována na dvě samostatné bytové jednotky, když ze sdělení příslušného Stavebního úřadu Hodonice bylo zjištěno, že pro danou nemovitost č.p. 22 je uvedena pouze jedna bytová jednotka a nárok na doplatek na bydlení má dle § 33 odst. 1 zákona č. 106/2002 Sb., o pomoci v hmotné nouzi vlastník nebo majitel bytu. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce nemá uzavřenou nájemní smlouvu na samostatnou bytovou jednotku, nezakládá tato nájemní smlouva nárok na dávku hmotné nouze – doplatek na bydlení.

S tímto rozhodnutím žalobce nesouhlasil, podal proti němu odvolání, v němž poukázal zejména, že společně s žádostí o doplatek doložil řádně uzavřenou a platnou nájemní smlouvu, ze které zcela jednoznačně vyplývá, že se o samostatnou bytovou jednotku skutečně jedná. Dále k žádosti o doplatek na bydlení doložil plánek samostatné bytové jednotky, která uvedenou skutečnost rovněž potvrzuje. Navíc poukázal na skutečnost, že v rámci řízení bylo provedeno tzv. sociální šetření a při něm přítomní pracovníci se přesvědčili o tom, že žalobce na základě nájemní smlouvy skutečně užívá byt, který splňuje veškeré náležitosti samostatné bytové jednotky – stavebně oddělený prostor o velikosti 2+1 s vlastním sociálním zařízením a samostatným vchodem. Toto sociální šetření bylo zcela ignorováno. Poukázal nato, že zamítnutí doplatku na bydlení je zcela proti smyslu zákona o pomoci v hmotné nouzi, kdy na tuto dávku nemá dle správního orgánu žalobce nárok navzdory tomu, že má uzavřenou platnou nájemní smlouvu a řádně hradí nájemné a dodávku elektrické energie a vody. Rozhodnutím příslušného úřadu práce je tak stavěn do situace, kdy mu reálně hrozí ztráta bydlení a sociální vyloučení. Navrhoval, aby odvolací orgán rozhodnutí úřadu práce zrušil.

Pokud jde o rozhodnutí žalovaného, ten pak rozhodnutím ze dne 6.3.2014 pod č.j. MPSV-UM/1515/14/4S-JMK odvolání žalobce proti rozhodnutí úřadu práce zamítl a uvedené rozhodnutí tohoto orgánu z 20.1.2014 potvrdil.

Pokud jde o odůvodnění rozhodnutí žalovaného, vyplývá z něho, že se ve všem zcela ztotožnil se skutkovým zjištěním i právním posouzením věci tak, jak bylo provedeno příslušným úřadem práce, a proto neshledal důvodu, aby toto rozhodnutí bylo potvrzeno a odvolání žalobce zamítnuto.

Skutková zjištění a právní posouzení soudem.**Žaloba je důvodná.**

Oba správní orgány opíraly své rozhodnutí o ust. § 33 zákona č. 111/2006 Sb., když dle správních orgánů bylo zjištěno, že na základě nájemní smlouvy je žalobci pronajímána část nemovitosti o velikosti 2+1, přičemž z potvrzení Stavebního úřadu Hodonice vyplývá, že v uvedené nemovitosti je pouze jedna bytová jednotka, když existence další bytové jednotky nebyla prokázána.

Podle § 33 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb. o hmotné nouzi ve znění platném k datu vydání rozhodnutí nárok na doplatek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který užívá byt, jestliže by po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení snížených o příspěvek na bydlení podle jiného právního předpisu byl

- a) jeho příjem (§ 9 odst. 1) zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší, než částka živobytí osoby (§ 24), nebo
- b) příjem společně posuzovaných osob (§ 9 odst. 1) zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší, než částka živobytí společně posuzovaných osob (§ 24), nebo
- c) příjem společně posuzovaných osob (§ 9 odst. 1) zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší, než částka živobytí společně posuzovaných osob (§ 24).

Podle § 1 odst. 1 zákona o hmotné nouzi tento zákon upravuje poskytování pomoci k zajištění základních životních podmínek fyzickým osobám, které se nacházejí v hmotné nouzi, prostřednictvím dávek pomoci k hmotné nouzi. Podle čl. 30 odst. 2 Listiny základních práv a svobod každý, kdo je hmotné nouzi, má právo na takovou pomoc, která je nezbytná pro zajištění základních životních podmínek.

Krajský soud v Brně nesouhlasí s tím, že žalobce by nesplňoval podmínky § 33 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi.

Ze skutečností uváděných samotným žalobcem, z předložené nájemní smlouvy z 23.10.2013 vyplývá, že vlastnice nemovitosti v Hodonicích, na adrese Polní 22 paní J. D. L. pronajala žalobci ve svém domě samostatnou bytovou jednotku o velikosti 2+1, umístěnou v samostatném objektu nemovitosti – domu čp. 22 pod adresou: Polní 22, Hodonice (dále jen byt, který dle popisu sestává ze dvou pokojů, kuchyně, sociálního zařízení /koupelna s WC/ a předsíň, když byt je vytápěn krbovými kamny). Skutečnosti popsane v nájemní smlouvě pak byly navíc potvrzeny pracovníky úřadu práce, kteří prováděli 7.1.2014 v uvedené nemovitosti sociální šetření a zjistili, že žalobce žije v samostatné části domu o místnostech 2+1, domácnosti je vytápěna kamny na tuhá paliva, v domácnosti používá elektřinu a vodu a bylo zjištěno, že v domácnosti žalobce se nachází lednice a pračka.

Přestože záznam ze sociálního šetření provedený dne 7.1.2014 pracovníky úřadu práce je velmi stručný, není v rozporu s tím, co v průběhu správního řízení tvrdí sám žalobce a co vyplývá i z uzavřené nájemní smlouvy.

Soud má tedy za prokázané, že žalobce je nájemce bytu, který užívá na základě předložené nájemní smlouvy, přičemž je zřejmé, že užívá bytovou jednotku o velikosti 2+1 s příslušenstvím. Soud zde uvádí, že vzhledem k tomu, že byt užívá na základě nájemní

smlouvy, není tedy vlastníkem nemovitosti v Hodonicích čp. 22 a jako takový se rozhodně nezajímal na Obecním úřadu v Hodonicích, zda v uvedeném domě je uvedena jedna bytová jednotka, nebo vícero bytových jednotek.

Z toho co bylo zjištěno je však nepochybné, že v uvedeném domě žalobce užívá samostatnou bytovou jednotku o velikosti 2+1 za dohodnutou úplatu a společně s ním, jak bylo zjištěno, v uvedeném bytě nikdo nebydlí.

Nebylo tedy prokázáno, že by užíval pouze část bytu, např. jednu obytnou místnost z bytu, je zcela evidentní, že užíval byt, přičemž termín „byt“ není v zákoně o hmotné nouzi uveden a není tedy popsáno, co je to byt.

Logicky však, pokud žalobce užívá samostatnou bytovou jednotku v určité části domu, kde je samostatná předstíň, kuchyň, obývací pokoj, ložnice i příslušenství, nemůže to být v obecném povědomí nic jiného, než užívání bytu.

Soud se tedy neztotožnil s názorem úřadu práce ani žalovaného, že žalobce v nemovitosti v Hodonicích čp. 22 neužívá byt, protože se v domě nachází dle sdělení stavebního úřadu pouze jedna bytová jednotka.

Navíc pak žalobce po podání žaloby předložil sdělení Obecního úřadu Hodonice, stavební úřad I. stupně, z 15.7.2004, v němž uvedeno, že na základě záměru vlastnice nemovitosti započít se změnou v užívání stavby: Rodinný dům čp. 22 o jedné bytové jednotce v Hodonicích na pozemku p.č. 417 katastrální území Hodonice na další bytovou jednotku, stavební úřad dle § 127 odst. 2 stavebního zákona sdělil, že se změnou v užívání v rozsahu uvedeném v oznámení souhlasí, když zjistil, že v I. nadzemním podlaží objektu jsou vytvořeny dvě bytové jednotky o skladbě 2+KK a 1+1 o celkových zastavěných plochách 135,8m² a 65,95m² z vlastními vstupy ze dvora a sociálními zázemími.

Soud zde uvádí, že vzal tedy za jednoznačně prokázáno, že v době, kdy žalobce podával žádost na doplatek na bydlení, bydlel v rodinné domě čp. 22 v Hodonicích a užíval samostatnou bytovou jednotku, tedy byt o rozloze 2+1 s příslušenstvím, samostatně vytápěný, s vlastním vchodem, byt, ve které byla zavedena elektřina i voda, což bylo zjištěno i úřadem práce.

Pokud by posouzení věci bylo takové, že žalobce v této době neužíval na základě nájemní smlouvy byt, bylo by dle názoru soudu takovéto posouzení v rozporu se smyslem zákona o hmotné nouzi i v rozporu s citovaným článkem Listiny základních práv a svobod.

Soud proto dle § 78 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrací tomuto orgánu k dalšímu řízení.

Ve věci bude třeba vydat nového rozhodnutí ve věci doplatku na bydlení žalobci, přičemž při vydání nového rozhodnutí správní orgány věc posoudí tak, že v době podání žádosti o doplatek na bydlení žalobce užíval samostatně byt o velikosti 2+1 v rodinném domě čp. 22 v Hodonicích.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. ledna 2015

JUDr. Jana Kubenová
samosoudkyně